

Het arrest nr. 84.485 van 30 december 1999 is gewijzigd door het arrest nr. 85.023 van 1 februari 2000.

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.485 van 30 december 1999
in de zaak A. 86.551/XII-2213.**

In zake : Dirk VERELST,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. GROOTJANS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 31

tegen :

de Hogeschool Antwerpen,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. VAN CAENEGHEM,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Quinten Matsijslei 34.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Dirk VERELST op 6 september 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 21 juni 1999 van de raad van bestuur van de Hogeschool Antwerpen waarbij hij niet als docent is geconcordeerd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker ook de vernietiging vordert van deze beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-auditeur D. MAREEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 november 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GROOTJANS, die verschijnt voor de verzoeker, en van advocaat L. MOREAU, die loco advocaat W. VAN CAENEGHEM verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord adjunct-auditeur D. MAREEN, daartoe gemachtigd bij beslissing van 4 november 1998 van de auditeur-generaal, in haar andersluidend advies;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

1. Verzoeker is sinds 1 september 1989 vast benoemd als leraar artistieke vakken (specialiteit : kamermuziek) aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten (KASK) te Antwerpen.

2. Door het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap (hierna : hogescholendecreet) wordt het hoger onderwijs gereorganiseerd; de instellingen voor hoger kunstonderwijs worden in de hogescholen geïntegreerd : de KASK wordt opgenomen in de Hogeschool Antwerpen.

3. Ten gevolge van die reorganisatie moet ook het personeel worden geconcordeerd.

Op 30 oktober 1995 besluit de raad van bestuur van de hogeschool verzoeker de 'artistieke faam' niet toe te kennen. Daardoor wordt hij geconcordeerd als assistent, niet als docent.

Deze beslissing wordt door de Raad van State eerst geschorst (arrest nr. 60.977 van 15 juli 1996), daarna vernietigd (arrest nr. 79.835 van 20 april 1999).

4. Verzoeker dient een nieuwe aanvraag voor artistieke faam in op grond van artikel 317bis van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap (hierna : hogescholendecreet). Op 10 mei 1999 beslist de commissie van het departement dramatische kunst, muziek en dans dat verzoeker een negatief advies krijgt. De raad van bestuur volgt dat advies op 21 juni 1999 en weigert bijgevolg te erkennen dat verzoeker over ruime artistieke faam zou beschikken;

Overwegende, wat de ontvankelijkheid van de vordering betreft, dat de verwerende partij opwerpt dat het verzoekschrift tot schorsing geen uiteenzetting van de middelen bevat en dat de verwijzing naar het verzoekschrift tot nietigverklaring die erin voorkomt niet volstaat;

Overwegende dat verzoeker daartegen inbrengt dat in het verzoekschrift tot schorsing verwezen wordt naar de middelen ontwikkeld in het verzoekschrift tot nietigverklaring "waarvan een eensluidend afschrift wordt aangehecht", wat ook effectief is gebeurd zodat de verwerende partij niet is misleid;

Overwegende dat de uiteenzetting van de middelen krachtens artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 8, tweede lid, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State een noodzakelijk bestanddeel is van de vordering tot schorsing; dat dergelijke uiteenzetting van middelen echter ook in een bijlage bij het verzoekschrift kan zijn opgenomen; dat indien de uiteenzetting in een afzonderlijk stuk voorkomt voor dat stuk dezelfde

vormvoorschriften gelden als voor de vordering tot schorsing, inzonderheid wat de ondertekening betreft; dat in dit geval in het verzoek tot schorsing wordt verwezen naar de middelen in het verzoekschrift tot vernietiging waarvan een ondertekend exemplaar is aangehecht; dat dezelfde werkwijze is gevolgd voor de afschriften; dat aldus de verwerende partij niet kan beweren dat haar rechten van verdediging zijn geschaad; dat de exceptie wordt verworpen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker in een eerste middel aanvoert dat artikel 317bis van het hogescholende decreet, dit is de rechtsgrond voor de bestreden beslissing, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt; dat de Raad van State geen rechtsmacht heeft om te oordelen over de grondwettigheid van een decreet en de snelheid waarmee de Raad in de fase van het kort geding moet optreden in principe niet te verenigen is met het stellen van een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof - wat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing overigens niet vraagt -, zodat het middel niet tot schorsing kan leiden;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan de schending van artikel 6 EVRM, omdat met de bestreden beslissing verzoekers burgerlijke rechten zouden zijn vastgelegd zodat hij niet enkel gerechtigd was op een openbare behandeling van zijn dossier waarbij

hij de gelegenheid moest krijgen zich te verdedigen, maar ook op behandeling door een onafhankelijke en onpartijdige instantie; dat hij inroept dat namens het departement Muziek in de commissie wier motivering door het bestuur van de tegenpartij letterlijk in de aangevochten beslissing werd overgenomen precies dezelfde personen zitting hadden als die welke reeds op 30 oktober 1995 beslisten hem geen ruime artistieke faam toe te kennen; dat hij uiteenzet dat men moeilijk kon verwachten dat deze commissieleden nu anders zouden beslissen zonder minstens impliciet te moeten erkennen dat de criteria op grond waarvan zij op 30 oktober 1995 beslisten onzorgvuldig waren;

Overwegende dat artikel 6 EVRM het recht op een eerlijk proces garandeert; dat het conform die bepaling volstaat dat verzoeker gehoord wordt door de Raad van State, als rechterlijke instantie bekleed met volle rechtsmacht in de zin van die verdragsbepaling; dat, ingeval beroep bij de Raad van State openstaat, op grond van het verloop van een administratieve procedure alleen dus niet tot schending van artikel 6 EVRM kan worden besloten; dat ook het tweede middel niet tot schorsing kan leiden;

Overwegende dat verzoekers derde middel gebaseerd is op schending van de motiveringsplicht; dat hij in het middel kritiek levert op de in de bestreden beslissing vermelde motieven zodat hij de materiële motivering ter discussie stelt;

Overwegende dat aan de bestreden beslissing volgende motivering is toegevoegd :

- "· m.b.t. publicaties over het werk van betrokkene in vakbladen, tijdschriften of kranten, worden publicaties over zijn werk als solist teruggevonden, vooral m.b.t. de periode voor 1990;
- m.b.t. eigen publicaties of gerealiseerde dossiers i.v.m. de vrije of toegepaste praktijk van

betrokkene, wordt een minder grote uitstraling met vooral regionale bekendheid vastgesteld;

- m.b.t. regionale, federale of internationale prijzen, worden geen buitengewone prijzen, tenzij voor opnames als ensemblemusicus en opleidingsgericht, genoteerd;
- m.b.t. deelname aan belangrijke manifestaties in binnen- en buitenland, werd een drukke concertpraktijk vastgesteld maar zonder bestendiging van de resultaten;
- m.b.t. realisaties voor binnenlandse of buitenlandse instellingen of bedrijven, werd weliswaar beperkt, een aantal realisaties erkend, vooral voor 1990;
- m.b.t. relevante bijdragen aan belangrijke producties, bevatte het dossier geen elementen zodat er onvoldoende elementen aanwezig zijn om aan betrokkene een ruime artistieke faam toe te kennen";

Overwegende dat verzoeker deze motivering in het algemeen "onvoldoende concreet" noemt en ze vervolgens per gehanteerd criterium bekritiseert :

"a. wat het eerste criterium betreft :

Art. 317 bis § 3 van het HOBU-decreet laat niet toe publicaties over iemands werk als solist als minderwaardig te beschouwen. Het gebruik van het woord 'vooral' impliceert dat ook na 1990 over verzoeker gepubliceerd werd.

Het dossier met publicaties dat verzoeker aan uw Raad voorlegt bewijst trouwens dat de tegenpartij het dossier dat haar werd voorgelegd gewoon niet gelezen heeft : het bevat talloze (ook recente) publicaties waarin in bijzonder lovende termen over verzoeker wordt gesproken, en beslist niet uitsluitend over zijn werk als solist (cfr. bijvoorbeeld de talrijke krantenartikels over de Internationale Master-Class die sedert 1991 elk jaar door de Internationale Academie der Kunsten wordt georganiseerd met verzoeker als artistiek directeur)

b. wat het tweede criterium betreft :

Verzoeker begrijpt niet hoe de tegenpartij omtrent verzoekers eigen publicaties of gerealiseerde dossiers een 'minder grote uitstraling met vooral regionale bekendheid' durft vast te stellen.

Verzoeker was/is :

- stichter en dirigent van het Kamerorkest van het Conservatorium te Antwerpen
- stichter en verantwoordelijk uitgever van het Conservatorium-tijdschrift Conservant
- medewerker aan het tijdschrift Adem (Leuven)
- eerste violist bij het Koninklijk Philharmonisch Orkest voor Vlaanderen
- assistent viool in de klas van zijn leraar Franz Wigy

- leraar viool aan de Muziekacademies van Hemiksem en Brasschaat
- leraar kamermuziek aan de Muziekacademie van Lier
- leraar viool aan de Rijksmuziekacademie van Antwerpen
- leraar viool en kamermuziek aan de Kunst-humaniora van Antwerpen
- assistent viool en kamermuziek aan het KVMC
- assistent kamermuziek aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel
- medestichter en violist bij het barorkest La Petite Bande o.l.v. Sigiswald Kuijken
- concertmeester van het barokorkest Musica Polyphonica
- hoofdleraar kamermuziek voor strijkers aan het Conservatorium van Antwerpen
- hoofdvakdocent viool aan de Rijkshogeschool te Maastricht
- gastdocent aan het Xian-Conservatorium (Volksrepubliek China)
- gastdirigent van het Kamerorkest van Ghanzou (Volksrepubliek China)
- stichter en violist in het strijkkwintet Servais ensemble
- stichter en artistiek directeur van de Internationale Academie der Kunsten
- sedert 1994 artistiek directeur van de Internationale vioolwedstrijd Herman Krebbers
- artistiek directeur (1996) van het Festival des Arts in La Souterraine (Frankrijk)
- gastdirigent van het Kamerorkest van Kiev (Oekraïne)

Verzoeker verliet La Petite Bande bij zijn aanstelling tot hoofdleraar aan het KVMC, mede door het feit dat de wetgever concorderen en lesgeven als twee beroepen ging beschouwen. Hij maakte toen een bewuste keuze in het voordeel van het Conservatorium van Antwerpen en werd full-time prof.

C. Wat het derde middel betreft :

Art. 317 bis § 3 van het HOBV-decreet vereist geen buitengewone prijzen, zoals de tegenpartij in haar motivering laat uitschijnen. A contrario blijkt uit de motivering alleszins dat verzoeker wel degelijk talrijke prijzen behaalde, en voor zijn opnames als ensemblemusicus zelfs buitengewone prijzen.

Verzoeker behaalde onder meer ook volgende prijzen :

- eerste prijzen aan het Conservatorium van Antwerpen
- de prijs Victor van Hemel als 'meest verdienstelijke student aan het KVMC'
- de Gouden Diapason voor de CD opname *Airs de Cours* (met René Jacobs, Wieland Kuijken, Conrad Junghägel en Kimura)
- de Grand Prix de Disque voor de opname van *Der Tod Jesu* (Graunn)

- tussen 1986-1996 meer dan 70 eerste prijzen met zijn studenten

d. wat het vierde criterium betreft :

De motivering van de beroepen beschikking wat dit vierde criterium betreft is onverstaaanbaar : een drukke concertpraktijk maar zonder bestendiging van de resultaten.

Als eerste violist bij het Koninklijk Philharmonisch Orkest voor Vlaanderen maakte verzoeker concertreizen naar Frankrijk, Duitsland en Denemarken.

Als violist bij het barokorkest La Petite Bande werkte verzoeker mee aan talrijke concerten of producties, en onder meer :

- in België :
 - Festival van Vlaanderen (Antwerpen, Brussel, Mechelen, Leuven, Brugge)
 - Rubensjaar (Antwerpen : Orfeo, Munstschouwburg : Orfeo/Glück, Zaïs/Rameau)
 - Festival de Wallonie (Brussel, Namur)
 - Les Nuits de Septembre (Liège)
- in Nederland :
 - Holland Festival (Amsterdam, Den Haag, Groningen)
 - Nederlandse Operastichting (Amsterdam : Cavalli)
- in Frankrijk :
 - Festival de Paris
 - Festival de Nantes
 - Festival de Dyon
 - Festival de Lille
- in Italië :
 - Festival di Roma
 - Festival di Venezia (La Fenice)
 - Festival di Verona
 - Festival di Milano (Scala)
 - Festival di Torino
- in Spanje :
 - Palermo
 - Catania
 - Messina
 - Trappani
- in Zwitserland :
 - Festival van Innsbruck
 - Festival van Lausanne
 - Festival van Hall
- in Portugal :
 - Festival van Lissabon
- in Madeire :
 - Festival van Funchal
- in Groot-Brittannië :
 - London Proms (Alberthall)
 - London (solorecital met J. Van Immerseel)
 - Edinbrough (solorecital)
- in Duitsland :
 - Köln Concertenreeks van de WDR
 - Hamburg/Aachen/Kassel/Heidelberg/Nürnberg/München/Bremen/Sylt/Schleiden
- in Polen :

- Festival van Warschau/Krakau

Als concertmeester van het barokorkest Musica Polyphonica gaf hij concerten in Antwerpen, Brussel en Namen, in Parijs, Versailles, Arles en Tarbes.

Als dirigent van het Kamerorkest van het Conservatorium te Antwerpen concerteerde hij op het Festival du Piano in Guéret (Frankrijk).

Als violist in het strijkkwintet Servais ensemble speelde hij op het Festival van Vlaanderen en maakte hij een plaatopname bij Gailly (Brussel).

e. wat het vijfde criterium betreft :

Aangaande het vijfde criterium is de beroepen beslissing gemotiveerd met de overweging dat weliswaar beperkt een aantal realisaties werd erkend, vooral voor 1990.

Het is verzoeker niet geheel duidelijk wat de decreetgever precies met het criterium realisaties voor binnenlandse of buitenlandse instellingen of bedrijven voor ogen had vermits men moeilijk inziet dat een musicus specifiek voor instellingen of bedrijven iets anders kan realiseren dan voor de gewone muziekliefhebber.

De tegenpartij heeft verzoeker daarover trouwens ook nooit enige verduidelijking gegeven noch aanvullende informatie gevraagd indien uit zijn dossier zou zijn gebleken dat daartoe nood bestond.

f. wat het zesde criterium betreft :

Aangaande het criterium relevante bijdragen aan belangrijke producties vermeldt de beroepen beslissing dat het dossier geen elementen bevatte.

Verzoeker meent nochtans dat deelname aan grote gerenommeerde concerten, aan radio-, televisie- en plaatopnames (waarvoor zelfs prijzen werden bekomen) wel degelijk als relevante bijdragen aan belangrijke producties moeten worden beschouwd.

Voorts herhaalt verzoeker dat hij stichter en artistiek directeur is van de Internationale Academie der Kunsten (IADK) met een internet-site www.iadk.be, die sedert 1991 jaarlijks een Internationale Master-Class en een Festival te Noth (Frankrijk) inricht, waaraan reeds 402 musici hebben deelgenomen.

Zij kwamen uit Duitsland, Engeland, Australië, België, China, Korea, Indonesië, Frankrijk, Griekenland, Guatemala, Ierland, Japan, Kroatië, Nederland, Roemenië, Polen, Rusland, Lithouwen, Oezbekistan en Estland.

Zij namen deel aan 96 concerten ofwel als solist, in kamermuziekverband of met het orkest o.l.v. verzoeker op de festivals van Guéret, Anbusson, Gargilles, Eguzon, Felletin, Vassivière, Bourganeuf, La Souterraine en Noth.

In het door verzoeker samengesteld dossier vind men daarover verdere informatie, maar van mensen die zich voldoende competent achten om de artistieke faam van een musicus in verzoekers specialiteit te beoordelen, mag worden verwacht dat zij de producties van de IADK kennen";

Overwegende dat de verwerende partij daar als volgt op repliceert :

"Aangaande het derde middel : beweerdelijke schending van de motiveringsplicht

Aangezien uit de door verwerende partij neergelegde stukken, meer in het bijzonder de werkdocumenten van de commissie van het departement audio, visuele en beeldende kunst, alsmede het proces verbaal van dezelfde commissie, duidelijk blijkt dat al de dossiers van de verschillende personeelsleden/kandidaat docenten individueel en uitgebreid werden onderzocht.

Dat bij dit onderzoek de decretaal voorziene criteria werden gehanteerd welke werden beoordeeld op basis van de ingediende dossiers.

Dat het uiteindelijk advies, zoals door de commissie werd verleend aan de Raad van Bestuur, gebaseerd is op de verschillende onafhankelijke beoordelingen van de zes commissieleden en een samenvatting is van deze standpunten.

Dat de Raad van Bestuur van de Autonome Hogeschool Antwerpen op haar zitting van 21 juni 1999 het dossier van verzoeker dan opnieuw heeft besproken en collegiaal heeft besloten geen ruime artistieke faam toe te kennen.

Dat bij deze beslissing als motivatie afschrift werd gevoegd van het criteria gewijsde advies van de commissie van het departement audio, visuele en beeldende kunst.

Aangezien, wat de motiveringsverplichting betreft, het inderdaad juist is dat de wet van 29 juli 1991 bepaalt dat éénzijdige rechtshandelingen met individuele strekking, die uitgaan van de administratieve overheden, zoals bedoeld in artikel 14 van de wet op de Raad van State, en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor één of meerdere besturen of voor een ander bestuur, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd.

Dat het ter voldoening aan de motiveringsplicht zoals opgelegd door de wet van 29 juli 1991, echter volstaat dat de beslissing de feitelijke en juridische gronden doet kennen waarop ze is gesteund en die haar kunnen verantwoorden.

(R.v.St. nr. 47.588, 26 mei 1994; R.v.St. nr. 45.362, 20 december 1993).

Dat immers, het doel van de motiveringsplicht er in bestaat dat de betrokkene zou weten waarom een voor hem ongunstige beslissing is genomen, derwijze dat hij zich, met het ter beschikking staande rechtsmiddel, kan verweren tegen die beslissing door bijvoorbeeld aan te tonen dat de in de motivering tot uitdrukking gebrachte motieven niet gegrond zijn.

(R.v.St. nr. 45.899, 31 januari 1994; R.v.St. nr. 51.005, 28 december 1994; R.v.St. nr. 45.639, 10 januari 1994).

Dat in casu, indien men de betreffende motivering leest, men niet anders kan stellen dan dat het voor de verzoekende partij duidelijk is waarom er een voor hem ongunstige beslissing werd genomen.

Dat het feit dat verzoekende partij met bepaalde delen desaangaande niet akkoord is, evenwel los staat van de motiveringsplicht.

Dat tot slot, in tegenstelling tot wat verzoeker ten onrechte suggereert, geen stereotiepe motivering werd gegeven.

Dat Uw Hoge Raad, uit de stukken zoals neergelegd door verwerende partij, in de verschillende gelijkwaardige procedures, kan afleiden dat voor elk personeelslid een aangepaste en aparte motivering werd gegeven.

Dat deze verschillende motiveringen hun grondslag vinden in de door de respectievelijke personeelsleden/kandidaat docenten ingediende dossiers.

Dat de wet van 29 juli 1991 dan ook niet geschonden werd en het middel ongegrond is.

Aangezien in tegenstelling tot wat door verzoeker wordt gesteld ook uit het door verwerende partij neergelegde stukkenbundel, meer bepaald de werkdOCUMENTEN van de commissie van het departement dramatische kunst, muziek en dans, blijkt dat inderdaad voor bijna alle criteria de prijzen publicaties en deelnames zich situeren eind jaren '80, zelfs in de jaren '70, en een klein deel begin jaren '90.

Dat één van de juryleden trouwens terecht opmerkte dat verzoeker gedurende een beperkte tijd motor was van opmerkelijke realisaties, maar hij het organisatorisch talent miste om de resultaten te bestendigen.

Dat ook uit de eigen bespreking in zijn verzoekschrift alleen kan worden afgeleid dat hij voornamelijk lid was van ensembles.

Dat door zijn uiteenzetting in zijn verzoekschrift niet wordt weerlegd dat enkel prijzen werden toegekend voor opnames als ensemblemusicus en opleidingsgericht.

Dat ook geen bestendiging van de resultaten werd aangetoond.

Dat tot slot het argument als dateren de activiteiten voornamelijk van voor 1990 niet wordt weerlegd.

Dat bij geen van de activiteiten zoals vermeld in zijn verzoekschrift een datum werd toegevoegd.

Het middel is dan ook algeheel ongegrond";

Overwegende dat het door de verwerende partij voorgelegde administratief dossier van de zaak als derde stuk "Het door verzoeker ingediende administratieve dossier" bevat; dat uit dat stuk blijkt dat verzoeker per criterium een overzichtslijst heeft neergelegd met daarop vermeld de volgens hem relevante elementen; dat in die lijsten ook verwezen wordt naar een aantal bijlagen die

evenwel niet in het administratief dossier zoals voorgelegd door de verwerende partij zijn opgenomen; dat verzoeker bij zijn verzoekschrift weliswaar een aantal bundels voegt met documentatie in verband met zijn artistieke faam, maar niet duidelijk is of en in welke mate die ook bij zijn aanvraag waren gevoegd; dat deze vaststelling echter niet tegen verzoeker kan spelen, aangezien de verwerende partij de wettigheid van haar beslissing dient te bewijzen onder meer door de in aanmerking genomen stukken voor te leggen en zij in haar nota niet betwist dat de elementen die de verzoeker in zijn verzoekschrift vermeldt haar niet bekend waren; dat de Raad van State er daarom, in de huidige stand van het geding, van uitgaat dat de elementen die verzoeker bij de bespreking van het middel vermeldt inderdaad bekend waren aan de verwerende partij op het ogenblik dat zij de bestreden beslissing nam;

Overwegende, wat het criterium 'publicaties over het werk van betrokkene in vakbladen, tijdschriften of kranten' betreft, dat het feit dat "vooral m.b.t. de periode voor 1990" publicaties over verzoekers werk als solist zouden worden teruggevonden, op zich niet de grondslag kan bieden voor een negatieve beoordeling van zijn artistieke faam; dat verzoeker die vaststelling in de eerste plaats betwist, maar dat zelfs aangenomen dat ze juist is niet duidelijk is waarom de publicaties van voor 1990 buiten beschouwing zouden moeten worden gelaten en de beslissing trouwens geen beoordeling bevat van de waarde van de publicaties met betrekking tot de periode vanaf 1990 voor het aantonen van verzoekers artistieke faam;

Overwegende, wat het criterium 'eigen publicaties of gerealiseerde dossiers i.v.m. de vrije of toegepaste artistieke praktijk van de betrokkene' betreft, dat gelet op de realisaties die verzoeker in zijn verzoekschrift vermeldt en die door de verwerende

partij niet in twijfel worden getrokken, niet duidelijk is hoe de verwerende partij in redelijkheid tot de beoordeling "minder grote uitstraling met vooral regionale bekendheid" kon komen gelet op alleen al verzoekers artistieke activiteiten in China, Frankrijk, Oekraïne en als violist bij een barokorkest met internationale uitstraling als 'La Petite Bande';

Overwegende, wat het criterium 'regionale, federale of internationale prijzen' betreft, dat de verwerende partij niet duidelijk maakt waarom prijzen voor realisaties als ensemblemusicus van geen tel zouden zijn;

Overwegende, wat het criterium 'deelname aan belangrijke manifestaties in binnen- en buitenland' betreft, dat de verwerende partij in de bestreden beslissing niet duidelijk maakt wat met de woorden "zonder bestendiging van de resultaten" wordt bedoeld; dat zelfs als de verklaring die in de nota wordt verstrekt in aanmerking genomen zou kunnen worden, nl. "dat verzoeker gedurende een beperkte tijd motor was van opmerkelijke realisaties, maar hij het organisatorisch talent miste om de resultaten te bestendigen", dient te worden opgemerkt dat de decreetgever in het hogescholendecreet voor de concordantie tot docent louter artistieke toetsingscriteria vooropgesteld heeft; dat om tot docent te kunnen worden geconcordeerd een leraar artistieke vakken krachtens artikel 317bis van het hogescholendecreet over een ruime artistieke faam dient te beschikken en artikel 2, 28ter°, van het hogescholendecreet 'artistieke faam' omschrijft als "de erkenning van de vermaardheid van een persoon in een kunsttak of aan de kunsten gerelateerde beroepstak als voorwaarde tot concordantie tot docent, zoals bedoeld in artikel 317bis", terwijl paragraaf 3 van dat artikel 317bis de criteria vermeldt die daarbij kunnen worden gehanteerd "voor zover deze relevant zijn voor de betrokken artistieke discipline"; dat bij die

criteria inzonderheid geen pedagogische of organisatorische talenten worden vereist;

Overwegende, wat het criterium 'realisaties voor binnenlandse of buitenlandse instellingen of bedrijven' betreft, dat verzoeker op de bij zijn aanvraag gevoegde overzichtslijst voor dit criterium vier realisaties vermeldt die allemaal van na 1990 dateren; dat bijgevolg onduidelijk is hoe de verwerende partij ertoe kon besluiten dat de realisaties vooral van voor 1990 dateren;

Overwegende, wat het criterium 'bijdragen aan belangrijke producties' betreft, dat ook de conclusie dat het dossier terzake geen elementen bevat verwondering wekt gelet op de elementen opgenomen in verzoekers aanvraag; dat de verwerende partij niet duidelijk maakt waarom zij met de door verzoeker voor dit criterium op de desbetreffende overzichtslijst aangebrachte elementen helemaal geen rekening heeft gehouden;

Overwegende dat het middel ernstig is;

Overwegende dat wat de vraag betreft of de bestreden beslissing verzoeker dreigt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te berokkenen, hij het volgende aanbrengt :

"De bestreden beslissing zal niet alleen aan verzoeker een zeer ernstig financieel verlies berokkenen, dat verlies zal bovendien, doordat het volstrekt onvoorzienbaar was, een niet te herstellen nadeel tot gevolg hebben vermits verzoeker geen enkele van de verbintenissen meer kan honoreren die hij heeft aangegaan, voortgaande op het salaris dat hij verdiende in zijn vast benoemd ambt van leraar aan het Muziekconservatorium, en waarvan hij mocht aannemen dat het mettertijd wel nog zou stijgen maar in geen geval zou verminderen.

De bestending van een dergelijke situatie betekent bovendien een onmogelijk te herstellen nadeel voor de reputatie en het artistieke aanzien van verzoeker, reputatie die in de muziekwereld uitermate

belangrijk is, onder meer wat betreft de relatie ten opzichte van de leerlingen en de contacten voor concertarrangementen.

Door al deze omstandigheden zal verzoeker, indien de aangevochten beslissing niet onmiddellijk geschorst wordt, zowel op persoonlijk als op professioneel vlak een moeilijk te herstellen nadeel lijden dat niet meer kan hersteld worden door een gewone schadevergoeding.

Het verlies van artistiek aanzien en autoriteit, zowel in de muziekwereld als in de hogeschool, zal bij een handhaving van de beslissing in afwachting van een uitspraak ten gronde alleen maar toenemen, en de schade hierdoor veroorzaakt zal nooit hersteld kunnen worden.

De aangevochten beslissing is de zoveelste stap die aantoont dat de tegenpartij zich van verzoeker wil ontdoen omwille van louter subjectieve redenen. Daarvoor zijn alle middelen goed, zelfs de onwettige.

Door het machtsmisbruik waaraan de tegenpartij zich tegenover verzoeker nu reeds bijna vier jaar schuldig maakt, heeft hij nu nog steeds niet het ambt gekregen waarop hij blijkens art. 320 van het HOBU-decreet recht heeft, en werd hij nu voor de tweede achtereenvolgende keer gedegradeerd tot een tweederangs-lesgever die een salaris ontvangt waarmee hij destijds aangegane verbintenissen niet kan honoreren.

Twee arresten van het arbitragehof, een schorsingsarrest en een vernietigingsarrest van de Raad van State en een beschikking in kortgeding waarbij de tegenpartij verbod werd opgelegd om nog langer verzoekers salaris in te houden, zijn voor deze tegenpartij blijkbaar nog steeds onvoldoende om tot het inzicht te komen dat zij de verworven rechten van haar personeelsleden dient te respecteren";

Overwegende dat de verwerende partij als volgt repliceert :

"Aangezien de schorsing door Uw Hoge Raad enkel kan worden bevolen als er enerzijds ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden, en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement de verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Dat deze cumulatieve voorwaarde volgt uit artikel 17 § 2, 1ste lid van de wet op de Raad van State.

Dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing in hoofddorde verwijst naar het financieel nadeel dat hij ingevolge de bestreden beslissing zal lijden.

Dat hij verder verwijst naar het nadeel dat zou ontstaan voor zijn reputatie en artistiek aanzien.

Dat het Arbitragehof in arrest 30/97 van 21 mei 1997 (Punt B.5.6.) uitdrukkelijk heeft gesteld dat zowel het door verzoekers aangevoerde morele nadeel dat erin zou bestaan dat de concordantie tot assistent als in die relatie wordt ervaren en als een handicap voor de verdere loopbaan, als beweerde financiële nadeel, (...) bij een eventuele vernietiging niet moeilijk herstelbaar zijn.

Dat één en ander in casu nog meer van toepassing is nu verzoeker overeenkomstig artikel 317 bis § 1 van het Hogeschooldecreet gerechtigd is om de titel 'leraar hoger kunstonderwijs' te voeren.

Dat het voeren van deze titel impliceert dat naar de buitenwereld toe geen enkel verschil ontstaat tegenover de vroegere situatie.

Dat tot slot verzoeker verwijst naar het feit dat hij aangegane verbintenissen niet meer zou kunnen honoreren ingevolge het financieel nadeel dat hij door de gewraakte beslissing zou lijden.

Dat zoals eerder gesteld het verzoekschrift een gedetailleerde uiteenzetting moet bevatten van de concrete feiten die aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Dat één en ander volgt uit de bepaling van artikel 8, 2de lid, 5de van het procedurereglement op de kortgeding procedure voor de Raad van State.

Dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift tot schorsing slechts beperkt tot de vermelding dat hij bepaalde verbintenissen niet meer zou kunnen honoreren, doch nalaat aan te geven welke verbintenissen dit zouden betreffen.

Dat geen moeilijk te herstellen nadeel wordt aangetoond en de vordering tot schorsing ook om deze redenen niet kan worden ingewilligd";

Overwegende dat wat verzoeker vooral dwars zit is dat hij wordt "gedegradeerd tot een tweederangslesgever" en zijn juridisch gevecht daartegen op diverse fronten al bijna vier jaar aansleept; dat hij zijn naam en faam stoffeert met een uitvoerige documentatiebundel dat hij bij zijn verzoekschrift voegt; dat de bestreden beslissing inhoudt dat hij niet tot docent wordt geconcordeerd omdat niet wordt erkend dat hij over een ruime artistieke faam beschikt; dat mede gelet op de omstandigheid dat die toestand al bijna vier jaar aanhoudt, aanvaard kan worden dat het moreel nadeel waarop verzoeker zich beroept ernstig en moeilijk herstelbaar is; dat het feit dat hij krachtens artikel

317bis van het hogescholendecreet de titel van 'leraar hoger kunstonderwijs' mag dragen daaraan geen afbreuk doet en verzoeker trouwens het verlies van artistiek aanzien en autoriteit niet koppelt aan de titel die hij al of niet mag dragen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 21 juni 1999 van de raad van bestuur van de Hogeschool Antwerpen waarbij Dirk VERELST niet als docent wordt geconcordeerd.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig december 1900 negenennegentig, door :

de HH. J. BAERT,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

J. BAERT.

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.023 van 1 februari 2000
in de zaak A. 86.551/XII-2213.**

In zake : Dirk VERELST,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. GROOTJANS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 31

tegen :

de Hogeschool Antwerpen,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. VAN CAENEGHEM,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Quinten Matsijslei 34.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Dirk VERELST
op 6 september 1999 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van
21 juni 1999 van de raad van bestuur van de Hogeschool
Antwerpen waarbij hij niet als docent is geconcordeerd;

Gelet op het arrest nr. 84.485 van
30 december 1999;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat in het arrest nr. 84.485 van
30 december 1999 een materiële vergissing is geslopen die
hersteld dient te worden zoals gesteld in het beschikkend
gedeelte,

B E S L U I T :

Enig artikel.

In het arrest nr. 84.485 van 30 december 1999 dient de voorlaatste overweging van pagina 12 te worden gelezen als volgt :

"dat deze vaststelling echter niet tegen verzoeker kan spelen, aangezien de verwerende partij de wettigheid van haar beslissing dient te bewijzen onder meer door de in aanmerking genomen stukken voor te leggen en zij in haar nota niet betwist dat de elementen die de verzoeker in zijn verzoekschrift vermeldt haar bekend waren;".

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een februari 2000, door :

de HH. J. BAERT,

W. GEURTS,

De griffier,

W. GEURTS.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

J. BAERT.